

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010578
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8321010578.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.01.2026 v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/77/2021 zo dňa 31.03.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku v spojení s ust. § 281 ods. 1 Tr. poriadku a § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu a trestné stíhanie proti

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, okr. C.,

pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že v presne nezistenom čase, približne o 04.00 hod. dňa 16.12.2017, pred nočným barom E. na F. G. v C. po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol A. H. tak, že ho niekoľkokrát udrel päťou do oblasti tváre, následkom čoho tento spadol na zem, čím mu tak spôsobil zranenia a to tržnú ranu obočia vľavo, pohmoždenie tváre vľavo ľahkého stupňa, povrchové odreniny čela vpravo a zlomeninu distálnej epifýzy vretennej kosti vpravo s posunom, s dobou liečenia v trvaní 40 dní a počas doby imobilizácie pravého zápästia pri liečbe v dĺžke 28 dní, aj so sťaženým obvyklým spôsobom života A. H.,

z a s t a v u j e.

Podľa § 281 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného A. H., nar. XX.XX.XXXX v Humennom, trvale bytom D. XXX, okr. C. o d k a z u j e s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase, približne o 04.00 hod. dňa 16.12.2017, pred nočným barom E. na F. G. v C. po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol A. H. tak, že ho niekoľkokrát udrel päťou do oblasti tváre, následkom čoho tento spadol na zem, čím mu tak spôsobil zranenia a to tržnú ranu obočia vľavo, pohmoždenie tváre vľavo ľahkého stupňa, povrchové odreniny čela vpravo a zlomeninu distálnej epifýzy vretennej kosti vpravo s posunom, s dobou liečenia v trvaní 40 dní a počas doby imobilizácie pravého zápästia pri liečbe v dĺžke 28 dní, aj so sťaženým obvyklým spôsobom života A. H..

Za to obžalovanému uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 2 Tr. zákona úhrnný peňažný trest vo výške 500,- eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 5 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaného zaplatiť poškodenému A. H. škodu vo výške 1.368,- eur z titulu bolestného.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste, ktoré prostredníctvom zvoleného obhajcu písomne odôvodnil tým, že s rozsudkom Okresného súdu Humenné nesúhlasí, trvá na písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora zo dňa 02.05.2023, pretože ani po doplnení dokazovania na základe pokynu odvolacieho súdu nebolo podľa jeho názoru v konaní pred súdom prvého stupňa jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný spáchal skutok uvedený v obžalobe. Výpoveď poškodeného okrem výpovede obžalovaného vyvracajú výpovede svedkov, ktorí boli prítomní na mieste udalosti. Samotná skutočnosť, že sa obžalovaný s uvedenými svedkami pozná, nemôže automaticky spochybňovať ich vierohodnosť. Vierohodnosť výpovedí svedkov nebola spochybnená žiadnymi skutočnosťami ani dôkazmi. Svedkovia vypovedali pod prisahou a pokiaľ by klamali, museli by byť za to stíhaní. Naopak svedkovia, ktorých vo svoj prospech uviedol poškodený, neboli prítomní na mieste, kde sa skutok mal stať, všetko čo uviedli, vedía iba z počutia od poškodeného. Výpoveď poškodeného A. H. nepotvrzuje žiaden priamy svedok, ani žiadne iné dôkazy. Podľa výpovedí poškodeného mali v kritický deň súčasne fyzicky napádať traja útočníci, s poukazom na túto skutočnosť nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že zranenia, ktoré utrpel poškodený, mu mal spôsobiť práve obžalovaný A. B.. Vierohodnosť výpovedí poškodeného podľa názoru odvolateľa spochybňuje skutočnosť, že v uvedený večer bol značne pod vplyvom alkoholu, čo potvrdil tak poškodený, obvinený, ako aj svedkovia, políciu neprivolal ihneď po skutku, ale oznámil ju až po dvanástich dňoch. U obžalovaného nebol preukázaný žiadny motív, navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a poukazujúc na zásadu in dubio pro reo sám vo veci rozhodol a to tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Krajský súd konštatuje, že ide o jeho v poradí druhé rozhodnutie vo veci samej, keď uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/20/2023 zo dňa 18.01.2024 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku krajský súd ako súd odvolací zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 3T/77/2021 zo dňa 15.02.2022, ktorým podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku obžalovaného A. B. oslobodil spod obžaloby prokurátora, pretože podľa jeho názoru nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný a krajský súd v zrušujúcom uznesení nariadil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd doplnil dokazovanie v rozsahu, ako bol uvedený v zrušujúcom uznesení, avšak skôr ako by sa mohol krajský súd zaoberať otázkou, či sa skutok stal, či má znaky trestného činu a či ho spáchal obžalovaný, musel sa zaoberať otázkou, či od posledného rozhodovania krajským súdom nedošlo k takej zmene Trestného zákona, v dôsledku ktorého by nebolo možné ďalej viesť trestné stíhanie.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, trestné stíhanie nemožno začať, ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Obžalovanému A. B. bolo kladené za vinu spáchanie skutku, ktorý bol prokurátorom v podanej obžalobe a napokon aj okresným súdom právne kvalifikovaný ako jednočinný súbeh dvoch trestných činov a to prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 3 roky a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody od šiestich mesiacov do dvoch rokov. Skutok, ktorý sa obžalovanému A. B. kladie za vinu, mal byť spáchaný obžalovaným dňa 16.12.2017, pričom obvinenie vo veci mu bolo vznesené uznesením povereného príslušníka OO PZ Humenné ČVS: ORP-851/HE-HE-2017 dňa 29.12.2020.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Podľa § 87 ods. 1 písm. d) Tr. zákona v znení účinnom do 05.08.2024, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky.

Podľa § 87 ods. 1 písm. d) Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je 5 rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky.

Podľa § 87 ods. 1 písm. e) Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je tri roky pri ostatných prečinoch.

Z uvedeného plynie, že s účinnosťou od 06.08.2024 došlo k zmene Trestného zákona, keď nadobudla účinnosť novela Trestného zákona (zákon číslo 40/2024 Z. z.), pričom táto novela sa vzťahuje aj na prejednávany prípad, keďže trestná sadzba trestu, ktorý by v prípade odsudzujúceho rozsudku bolo možné obžalovanému B. uložiť, neprevyšuje tri roky, teda v posudzovanom prípade pôvodne premlčacia lehota piatich rokov sa po novele Trestného zákona zmenila na premlčaciu dobu troch rokov.

Zo stanoviska Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj/124/2024 zo dňa 28.11.2024 pritom plynie, že pri výklade ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zákona v súlade s článkom 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky je treba posúdiť trestnosť činu a uložiť trest podľa neskôr účinného zákona, ak je pre páchatela priaznivejší než zákon účinný v čase, keď bol čin spáchaný. Imanentnou súčasťou trestnosti činu je premlčanie trestného stíhania, čo v prípade skrátenia premlčacích dôb zmenou zákona (ich samotnou úpravou alebo ako dôsledok zmeny inej časti zákona) znamená, že hmotnoprávne účinky prerušenia premlčania trestného stíhania podľa § 87 ods. 3 Tr. zákona zostávajú zachované iba vtedy, ak k úkonom alebo skutočnostiam spôsobujúcim prerušenie premlčania trestného stíhania došlo pri ich spätnom posudzovaní, skrátenej a teda pre páchatela priaznivejšej premlčacej dobe. To ale neplatí pri trestných činoch taxatívne vypočítaných v § 87 ods. 7 Tr. zákona, ak ich spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie, keďže toto zákonné ustanovenie v súlade s článkom 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky reflektuje judikatúru súdneho dvora Európskej únie; takáto osobitná úprava lex specialis nemá širší presah a nemení obsah a rozsah inštitútu premlčania trestného stíhania a to ani v kontexte § 2 ods. 1 Tr. zákona (čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky).

Z predmetného zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky teda vyplýva, že nové kratšie premlčacie doby sa majú uplatňovať aj spätne a teda, ak nebolo vznesené obvinenie v tejto novej kratšej premlčacej dobe, je trestné stíhanie premlčané. Keďže v danom prípade nejde o trestné činy uvedené v § 87 ods. 7 Tr. zákona, krajskému súdu neostávalo nič iné, len zrušiť napadnutý rozsudok a trestné stíhanie z dôvodu, že toto bolo podľa novej právnej úpravy premlčané, zastaviť. Skutok sa mal v danom prípade stať dňa 16.12.2017 a obvinenie pre tento skutok bolo obžalovanému vznesené až dňa 29.12.2020, teda po uplynutí troch rokov.

Keďže v priebehu trestného konania nadobudol účinnosť zákon, ktorý skrátil pôvodnú premlčaciu dobu z piatich rokov na tri roky a obvinenie bolo obžalovanému B. vznesené až po uplynutí troch rokov, je trestné stíhanie (podľa právnej úpravy účinnej od 06.08.2024) premlčané, preto nemohol krajský súd vo veci ďalej konať a v súlade aj so zjednocujúcim stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a trestné stíhanie obžalovaného zastavil.

V súlade s ustanovením § 281 ods. 3 Tr. poriadku, podľa ktorého ak súd konanie zastaví (napríklad pre premlčanie), odkáže poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom, preto krajský súd odkázal poškodeného A. H., ktorý riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody s týmto nárokom na civilný proces. jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť prípustná nie je.